

Ketabton.com

دروغ چيشله

شعري ټولګه

دکتر عتيق الله (ژمن)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ!

د ليکوال خبري:

د کندهار ولايت مرکزی ښار اوسيدونکي يم ، په 1386هـ ش چي د عيسوي 2005 کال د ډسمبر 20 تاريخ سره سمون خوري ، په يو غريبه او ساده کورنۍ کې زيږيدلی يم ، له پروتيز او فارمسي پوهنځيو څخه فارغ يم .

شاعري مي شوق او د (خداي جله جلا له) له طرفه يو لوي استعداد را کول سوي دي ، په غزل او نظم کي مي ډير څه ليکلي دي د ټولنې بي انصافي ، د خداي ناشکري ، او انتقادونه مي خپل تر وسه په غزلونو او نظمونو کې لوستونکو ته په کنايه او اشاره سره په گوته کړي دي ، ددې کتاب د ليکلو پر وخت مي عمر شل کاله دي ، د ځينو تيروتنو لپاره بخښنه غواړم او ستاسو د تشويق په هيله يم .

يادونه : زما غزلونه بايد د ادبي مبالغې په توگه ولوستل سي نه عقيدې د بيان په توگه ، ځکه چي ځيني شعرونه داسي وي چي بيت يا مصرعې يو ډول ليکل سوي وي خو معنا يي ډيره ژوره او له مفهومه ډکه وي ، نو ستاسو څخه

مي هيله داده چي د هر غزل په لوستلو کې پوره غور او
دقت وکړي او هر بيت د عقل په غوږونو واوري او د
روح په زړه يې احساس کړي .

په ليکوالي کې می هم څلور ناولونه ليکلي دي چي په
لاندې ډول دي ،

1. ناحقه سزا ناول
 2. لار ورکې ځوان ناول
 3. له نړۍ بهر لس ورځې ناول
 4. مجرم ناول
 5. اوسنی کتاب: د روح چيغه (شعري ټولگه)
- په درنښت : ډاکټر عتيق الله ژمن

د کتاب په هکله:

«د روح چیغه» د غزلونو یوه شعري ټولګه ده چې د انسان د فکر، احساس، مینې، درد، وجدان، هیلو او ناکامیو بېلابېل انځورونه پکې راټول شوي دي. د دې کتاب هر غزل د شاعر د زړه او روح له نړۍ څخه راوتلی یو احساس، یوه پوښتنه، یو درد او یا هم یو پیغام دی.

دا کتاب په دوو فصلونو وېشل شوی دی. لومړی فصل د فلسفې، فکري پوښتنو، ټولنیز انتقاد، تصوف او د ژوند د بېلابېلو حقیقتونو په اړه غزلونه رانغاړي. په دې برخه کې شاعر هڅه کړې چې د انسان د وجود، وجدان، گناه، توبې، امید، ناامیدۍ او د ژوند د ژورو مفاهیمو په اړه خپل فکرونه له لوستونکي سره شریک کړي.

دوهم فصل بیا د مینې، فراق، احساساتو، د زړه د دردونو، یادونو او رومانټیکو تجربو هنداره ده. په دې فصل کې د عاشق د زړه هغه خبرې بیان شوي دي چې کله د خوشحالی او کله هم د بېلتون او تنهایی رنګ لري.

د دې کتاب ډېری شعرونه د شاعر د شخصي احساساتو، مشاهداتو، فکرونو او ژوند د تجربو زیږنده دي. موخه یې یوازې د شعر ویل نه، بلکې د هغو احساساتو او فکرونو بیانول دي چې ډېر وخت د انسان د زړه په تل کې پټ پاتې کېږي.

هیله ده چې گرانو لوستونکو ته د دې کتاب لوستل یوازې د شعر له پلوه خوند ورنه کړي، بلکې د فکر، احساس او تأمل یوه نوې نړۍ هم ورته پرانیزي.

تاته دي ډالۍ وي

لومړۍ فصل (فلسفې برخه)

د روح چغې مې زه اورمه قیامت کې
گناهگار وم ددنيا په امامت کې

هم گناه کوم او هم د خدای نه شرم
ژوند به څنگه وي په داسې خجالت کې

د کعبې نه چې مې مخ په بله اوړي
ما خپل خدای لیدلي خلکو بل زیارت کې

د توری شپې او تنهایی پایله مې دغه وه چې
زه پروند بېنا سوم هم هوښیار سوم حماقت کې

د ځان پرته هیڅ د بل مه مننه ژمنه
فکر کول پکار دي دغه نصیحت کې

• • •

اختلاف یم د نړۍ د مذهبونو
حکمه پاک یم د قرآن په ایتونو

تر ځنګدنه پاتې سوي یم بي وسه
ګرځېدلي یم په وړو اسمانونو

په ګناه کي می جنت لیدلي حکمه
تېښتیدلي یم د مسجد له زنځیرونو

چې مینه نه وي او قربان وي لیکل سوي
خاوري دي واورۍ ستا په ټولو کتابونو

چې بیا ژوندي سم او معشوق ونه وینمه
هله خوشحال یمه په تورو دوزخونو

ستا نعمت یم په گناه کې اچولي
ژمن بيزار یم ربه ستا له نعمتونو

●●●

په ملنګۍ د باچا تخت وينمه
په کمزورۍ کې ډير قوت وينمه

په ميکده کې اذانونه کوي
په دې سړي کې يو حکمت وينمه

مسلمان وژني د ثواب لپاره
داسې جهاد کې زه دهشت وينمه

د نارينه غيړت يو وچ درياب سو
زه اوس په بنځو کې همت وينمه

دېنو خبرو په ځاي سپکي وايي

زه يې لفظونه په دقت وينمه

خوله به يې ډکه له اذکارو وه تل
نن هغه خلک په غيبت وينمه

هغه نو دومره بختور څنگه سو
چي په قرآن کي يې صفت وينمه

ژمن نن بي ږيري په منبر ولاړ دي
بي حيا ئي کي يې عزت وينمه

●●●

زه نه هندو نه مسلمان پاتي يم
زه ليوني په بيابان پاتي يم

له مانه هيڅوک د بنو تمه نکړي
زه و هرچاته په تاوان پاتي يم

ټول رانه مخکي په قلم سوي دي
زه بیسواده افغانستان پاتي يم

په ما تکیه مه کوه ستري يمه
زه په سفر کي له خپل ځان پاتي يم

دلته د ژمن په نامه بنځ یو سړي
دغه لوحه د قبرستان پاتي يم

...

ربه ولي دي پيدا په دې دنيا کړم ؟
ربه ولي دي اسمان ته په ژړا کړم ؟

ستا ديدن چي دلته نسمة کولای
ربه ولي دی په سترگو زه بېنا کړم ؟

هيڅ دعا مي ستا په در کي نه قبلېږي
 ربه ولي دي خپل ځانته په دعا کړم ؟

خلافت د ځمکه زه نسیم کولای
 ربه ولي دي دې ځمکي ته عطا کړم ؟

اوس مي روح د بل چا روح سره پيوند ده
 ربه ولي دي معتاد په دې گناه کړم ؟

ربه زما عمل چي تا لره معلوم و
 ربه ولي ملامت دی په عقبا کړم ؟

زه اوس پوسوم په دې کي ستا حکمت و
 دا چي زه سوم معزز تر مخلوقاتو

نه نبي او نه رسول یم لیږل سوي

ر به ولي دي دي ژمن ته په وينا کړم ؟

•••

که ستا د قهر او غضب نه ساتل کيږم

لکه باران بيا به په ځمکه راوريږم

ته رحيم يې ته رحمن يې زه خبر يم

تا بخښلي يم خو زه درنه شرميږم

د قاروون په څير که زه هم بغاوت کړم

د همدې دنيا جنت مي به سوځيږم

نن دوزخ کې زه ناره د يارب نکړم

ځکه پوهيږم چي پخپل سزا رسيږم

د گمراهي په وچکالۍ مي ژوند تير کړي

اوس وگوره د زم زم په آب لمبيږم

په بنو خلکو مصیبت کې ستا حکمت دي
ستا بنده یم په همدې خاطر کړیږم

چې زما او ژمن څخه راضي په آخرت سی
په جنت مي به هم ستا خواکې اوسیرم

...

مات مات ولاړ یمه د روغی آئیني مخي ته
زه غورځولي یم قسمت د زمانې مخي ته

دجومات سره مسلمانو بي عزته کړمه
حکمه ولاړ یمه زه اوس د بوتخانې مخي ته

له بیوسي مو پروڼ وخورلی توري خاوري
شتمن سړي خوشي ولاړ دي د کعبې مخي ته

ده خو زه مړ کړمه اوس مي بيا درمان جوړيږي
 را پرې يې نږدې داسې د هديرې مخي ته

ستري به نسّم په خدمت کې که هرڅه هم وسي
 ورځ په قيامت به هم ولاړ يم د ادې مخي ته

زما په ياد کي يې له سترگو څخه وځي اوبه
 پام چي تکرار نکړي زما نوم د هغې مخي ته

د ابراهيم غوندي په رب باندې توکل لرمه
 دا اور خو هيڅ ندي زما د عقيدې مخي ته

داوبو نده نو په دې سبب روان يم تري نه
 د علم تنده نه ماتيري د ويالې مخي ته

په ځنکدن مي خپل د رب سره خبرې کړی

زه ژمن نخيرمه د خپلې جنازې مخي ته

●●●

د کتاب په څير زه پک يم په رازونو

څوک به پونسي زما په هدفونو

زه په دغه ړنگه خونه کې اوسيرم

بنار که هرڅومره هم پک له محلونو

بيابه هم و خپل منزل ته تل رسيږم

که يونس غوندي خوراک سم د حوتونو

سکونت که د جنت په پای کې وکړم

را رسيږي به لمبه د دوزخونو

زه ملنگ ددې نړۍ سهولت څه کړم

زه خوشحاله يم مدام په زيارتونو

خاموشی کی زما اواز ورک سوي
زما په حال ژړلي ټولو عالمونو

د اسرافیل شپیلې له خوب پاڅولی
اوس نڅیرم د قیامت په میدانونو

په لمانځه کی یې هم خپل صفت دي کړی
دې سړي خو وکړ حد په دې کارونو

تورات زبور انجیل ښه که قرآن ؟
زه یې ورک کړمه په دې لویو سوالونو

زه او ژمن سره روان یو په دې لاره
را ایله نسي آسمان زموږ په سرونو

● ● ●

د قیامت په حسابو کي به سم پر
نه به تور سم به سپین سم نه به خر

یو هوښیار خو دي زما قبر ته راسی
نه پوهیږم زه ژوندی یمه که مړ

ته خو ښه یې د زم زم د اوبو جام یې
زه د عشق ترخو شیدو باندې ککړ

د گناه په څادرو کي یم پیچلې
ستا د رحم په نظر به سم لغړ

داچي نوم یې په قرآن کي ذکر سوي
همدا کس دي د همدې ستایلو وړ

د پرمختگ په ځاي شاتگ ته مخه کړي

ژمن ترلې دي په داسي يو رږ

...

يمه مړ سوي اوس پخپله جنازه ژاړمه
چي څوک مي نسته نو تنها په آيينه ژاړمه

زه دنړۍ څخه راستون شومه دليل جنت ته
خواشيني ناست يم پخپله قواره ژاړمه

...

ما د شهوت او د شهرت لپاره ژوند تير کړي
زه آخرت کي به پخپل عمل نامه ژاړمه

د بزرگۍ د فضيلت څخه مي کرکه وسوه
ځمکه پريردمه د آسمان په ستاره ژاړمه

عجيب مخلوق يم ګناه او دعا دواړه کوم

عجیب مخلوق یم دخندا په پیلامه ژارمه

یاخو ناپو یم یا له ډیره عقله داسي کوم
انجيل مي هیر کړي د قرآن په سپپاره ژارمه

ژمن مي د یار دسترگو ذکر راته ولي کوی ؟
مئین سړي یمه په لږ څه بهانه ژارمه

●●●

د خدای اواز مي راغلي تر غوږونو
حکمه ولویدمه زه له آسمانونو

چا لیدلي ومه زه په لیونتوب کې
چا بللي وم باچا ددې ښارونو

داخل داسي یو احساس راته پیدا سو
ماته وښودلې لاري د قبرونو

داچي اوس یم ژوندی د پیسو زور دي
 مړ بللي وم پخوا زه خپلو ورونو

په ظاهره چي هرڅومره سور کافر یم
 رب یاد کړي یمه تل په بنو نومونو

زه به هلته هم دوزخونو کي نڅیرم
 ما مدام تور کړي مخ په بنو کارونو

داچي ژمن ستا قصیده باندې خدا کړي
 ده لیکلي دي کتاب د غزلونو

●●●

اوس په ډکو سترگو گورمه آسمان ته
 په تور مخ اوښکي رواني دي گریوان ته

چي خپل خدای مې هم زه تور یمه بللې
 ځان به څنگه سپینومه و جهان ته

خپل بدن کې مې ښکاره وجدان ورک کړي
 درې څلور نارې مې ووېلي ځان ته

چي لیدلې مې دوزخ په دې دنیا دي
 زه به لوڅې پښې روان یم جنتان ته

اوس گناه په ډیر جرئت باندې کومه
 ما یو کس دی شفیع کړي و رحمن ته

زه او ژمن که یوځای نه سو په دنیا کې
 بیا یې یوسي مړ جسد و قبرستان ته

●●●

زما برخه د قسمت توره بلا ده

زندگی می نه زما او نه هم ستا ده

دچا تصویر ته زه د مینې سجده کړم
نه پوهیږم په قیامت می څه سزا ده

ډیرو ډیری بنیرې کړي دي زما ژوند ته
په اور ناست خو مطمئنه می ارواه ده

ستا دیدن یمه تر کفره رسولي
ستا دیدن کی می هر لمونځ رانه قضا ده

دوه تضاده به زه څنگه سره یو کړم
په گناه ډوب یم خپل رب ته می دعا ده

اصلاح کړي می تر اوسه خپل ځان ندي
ځکه هر وخت می خپل ځان لره وینا ده

د ژمن مینه ډیر بی خایه زراعت دي دي

د ژمن مینه یوه ونه په صحرا ده

● ● ●

نه یی خوښ په میکده یم نه په خواکي د حرم

دا څه غواړي دا خلک چي مدام مي بولی گرم

سجده مي کړي نده بي مطلبه په لمانځه کي

نو ځکه اوس روان یم په کافرو پسي سم

ابراهیم غوندي مي سوځي بیامي وکړي تداوی

په شکل د نمرود دي په اعمالو تري نه کم

یو ځوان د هیواد په ازادي باندي شهید سو

مه کوئ ای خلکو په دې کور باندي ماتم

دښکلو سره ناسته می خپل رب را یادوي
لگیا یم په گناه کي خو بیا هم جنت گټم

دی چی پري مئین دی دغه کس ریښتنی ندي
دا ژمن نو کله کړي دي په دې خبره غم

●●●

که د ځان پوهول غواړي قرآن ولوله سړیه
یادابنت د شیطانانو فرشتو لوله سړیه

چي پوسي په دې چل چي څنگه ماته کړي نړۍ
لیکلي وصیتونه د نیکو لوله سړیه

گټلي مو هر جنگ ترې د یهودو نصاراوو نه
دا توري تاریخي او د پیرو لوله سړیه

غازیان یي شهیدان کړل یو په بل پسې یي وژني

مات مات دا تصویر د آئینو لوله سړیه

چي پوسی نو خفه به سی فرشتي د آسمانونو
په دي سبب د ژمن غزل ورو ورو لوله سړیه

...

پیدا يي کړی جواب دا ټوکه نده نه کیسي
ژوند د ملنګۍ بڼه دي که ژوند د عیاشۍ ؟

په شهر ناپرسان کي دغه پریکړه څوک کولای سي ؟
ازاد بڼه دي سړی یاکه ترلي په رسی ؟

دین يي دي زده کړي د څو ورځو مسافر و
حاجي سړي خو گوري چي په سر يي ده خولی

زما د يار جمال ته کاینات ټوله عاجز دي
شاته به سي دواړه دغه لمر دي که سپوږمۍ

بنايست خو الهي دي د انسان په اختيار ندي
دا لويه ناپوهي ده په مغروره ده جينۍ

قيامت سو وه سړيه ته لا هم په گناه ډوب يې
اوريدلي دي نو نده د اسرافيل د فوف شپيلۍ

زه دومره تقوا دار سوم په آسمان قدم ايردمه
ولاړ زه په دوزخ يم خو د جنت يخه سيلۍ

په صريح الفاظو خلک ژر اوس خفه کيږي
نو حکه ژمن کوم په کينايه باندي ډالۍ

...

دده خدایې مي نوره نده خوښه
دا بندگي مي د بت نده خوښه

قبر ته ناست په گناه ډوب ښکارېزم
دا ملنګي مي نوره نده خوښه

ما د الله جنت ليدلي حُکه
دنیا هستي مي نوره نده خوښه

د اسرافیل مي اوریدلي شپېلي
ستا موسیقي مي نوره نده خوښه

چي د پیسو په بدل لمونځ ورکوي
دا ملا یې مي نوره نده خوښه

ورکي ذليل یم او تل خوار یادیږم
دا عاجزي مي نوره نده خوښه

ما سره جنگ وکړي په نه خبره
دا عاشقی مي نوره نده خوښه

ژمن پکې د رب ستاینه نده کړي
دده شاعري مي نوره نده خوښه

...

ماليانو دوزخو باندې خطا کړو
بنکلو خپل په دې خهرو باندې خطا کړو

چا ويل دغه گناه پر هیزگاري ده

د قرآن په اياتو باندې يې خطا کړو

په باطن کې کليسا وه او مندر وو
په ظاهره مسجدو باندې يې خطا کړو

دا چې وايي خدای رحيم دي او رحيم دي
شیطان دغه څو لفظو باندې خطا کړو

اوس چې مړه سوو و دوزخ لره روان یو
ها غازیانو ملایکو باندې خطا کړو

داچې ښه یې په ډیر بد باندې لیکلي
په لیکل سوي تاریخو باندې يې خطا کړو

قبول سوي مو یو لمونځ تر اوسه ندې
یو فوق په مسلو باندې خطا کړو

د عشق اظهار يې په ترنم کې دی تل کړي
دغه ژمن په ازانو باندې خطا کړو

...

نه مو خدمت وکړي د ژبې نه د ولس نه د رعیت
نه د دین د پرمختګ سوو نه د علم نه د عزت

وصیتونه تل کومه د اسلام په طهارت
هیچا دین ساتلي ندي د بې دین په نزاکت

غرقیدل او ډوبیدل دغه بیړي د انصافیت
یوه شپه وه تیره سوله ډیر په ویره او دهشت

نه مې لاس درڅخه واخیست نه رضا سوي په منت

ما خو خو حلي خان مړ کړ ستا د حسن په صفت

توریدل وه د سپین مخ د پاکۍ او نظافت
دا دخدای مهرباني وه که د خدای و قهارت ؟

چي مور به په یوه او ته په بله لار روان وي
دا زموږه هوښیاري وه او که ستا و حماقت ؟

ژمن چي هر حلي جوړ سوي دي ملنگ ستا د زیارت
ورته کتلي ندی یاره تا په مینه محبت

•••

د جهاد شوقي ته به خپل آس ولاړ وي
ټوله کفار به لاس په نام ولاړ وي

زه وړاندوینه د راتلونکي کوم
په مسجدو کي به بتان ولاړ وي

که اراده کړم د کعبې طرف ته
په هره لاره کې شیطان ولاړ وي

مور نو بیخایه ملامت ولي یو
په میکه تل صوفیان ولاړ وي

زه به ور منډه کړم په هغه وخت کې
که پل صراط باندې جانان ولاړ وي

زه ژمن که مړ سم د نړۍ څه غم دي
دغه لوي لمر به په اسمان ولاړ وي

دوهم فصل (مینه ناکه برخه)

نه می خپل کړي نه می وبایللي یاره
غم دي ډیر دي زه یې وویستم له کاره

ددې کلي خلک ټول راته حيران دي
 ما دومره دې ژړلي ستا لپاره

رغيدل مي هيڅ درملو کي اوس نسته
 بس ته راسه زه په تا يمه قراره

پر روان يم خامخا به تري نه لويږم
 په نازک تار مي ده تللي د ژوند لاره

چی یو ځل دی بیا په هغه رنگ وگورم
 زړه می غواړی ستا د مخ هغه سينگاره

چي د يار د ښکلي مخ تصوير نه ښیي
 ماتوي به دغه ژمن هغه هيڼداره

● ● ●

وچ وچ گلونه پسرلي کي وينم
لوی لوی زخمونه خپل زړگي کي وينم

ته د بلبل په خیر نارې کوه تل
زه خپل سکون په خاموشي کي وينم

جالب مشکل ته دی ترلي يمه
حل يي يواځي خودکشي کي وينم

دا ټول شتمن په لوی عذاب ککړ دي
د ژوند راحت په غريبي کي وينم

ته هم ناکام سوي او مئين سوي ژمنه
زه دې اظهار په شاعري کي وينم

●●●

ووايه جانانه ږغ دې بيا نن ولي غلي دي ؟

فکر دې نن بيا چا په حرم کي در تړلي دي ؟

داچي د پيرتوب دعوه کړي دې سړي ته ووايه
ايا په ريښتنې عقیده دې خدای منلي دي ؟

خُڼلو او راخُڼلو له سهاره تر ماښام پوري
ژوند يواځي زما که د هر سړي دا ستړي دي ؟

نه ويريزم خدایه ستا د اور له دوزخونو نه
خُکه مطمئن یم ما په تا ایمان راوړي دي

پريږدي دا سړي چي اوس گډيري او نغمې وايي
د ژمن و مريدۍ ته نن په غلا باندي راغلي دي

...

سمى خبري راسره چا ونکري
تولو همدا ويل جفا ونکري

زه دي په حان لکه مجنون مئين کرم
گوره چي بل حلي ادا ونکري

زه به دي ذکر پخپله زړه کي کوم
ته يادونه د بل چا ونکري

زه دي په هر کار راضي کړي يم
خو ددي رقيب سره وفا ونکري

زه ژمن در تلل په دي سبب نه کوم
په ما غريب پوري خدا ونکري

●●●

نه دي نور نوم اخلم او نه دي هم صفت کومه

نور دي له هر ډول ياري څخه رخصت کومه

دومره مايوسه يم چي هيڅ درته ويلي نسّم
دومره غوسه يم چي له ځان څخه نفرت کومه

د ستري ژوند او د غربت د پيغورونو څخه
اوس د هر چا په شتمني باندي لعنت کومه

ليونۍ ميني دي دومره لوی بزړگ کړمه چي
په بنار کي گرځم د ميئنو امامت کومه

د ځوانۍ تر سپين ږيرتوبه د ژمن دا خبره
چي مينه ونه کړي وهر چاته وصيت کومه

●●●

د آدم زوي يم لکه آدم ما هم خطا کړي ده
د حوا دلور نه مي د ميني تمنا کړي ده

د فکر عقل د دریاب په جزیره کې نه یم
د دنیا بازار کې مې احساس باندې سودا کړې ده

د ژوند له شروع نه بیا تر ختم مې نارې د یارب
چې نه سمیري خدایه ما کومه گناه کړې ده

ما ستا کلام دي ربه تل په بنو نغمو ویلي
زما و ساز ته ملایکو تل نڅا کړې ده

ما خوب لیدې چې په کعبه باندې طواف کومه
یو چا ویل چې دادي لویه نارواه کړې ده

زه هغه نه یم چې اظهار په فریبونو کوي
ما ژمن خبره و خپل رب ته تل صفا کړې ده

● ● ●

لږ په مینه که دې زما خواته کتلاى
 مابه هيڅکله گيله بيا نه کولاي

د ماشوم په خير به ولي ژریدلای
 که لږ مینه دې و ماته راکولای

دې دنیا کي به جنت په خير خوشحال وای
 بي ویلو که دې سترگی جنکولای

ما به ولي د شرابو صفت کولای
 خپل په سترگو دې که زه نشه کولای

خپل ژوند او کورنۍ ته به وزگار وای
 ستا یادونو لږ دمه که راکولای

زه ژمن به بیا خفه په څه واي نازولی

که اظهار زما نه مخکې تا کولاي

•••

راسه زندگي درته بيان کړمه

خپله همدردې درته بيان کړمه

له ژوند څخه به پيره کرکه ولری

که خپله بیوسي درته بيان کړمه

یاره که زما رب دوهم ژوند راکړي

حال به د زرگي درته بيان کړمه

ته خومي دا درد د ژوندون وپوښته

زه به یې سمدستي درته بيان کړمه

ته که د خپل جوړ ژوند تباهي غواړي

راسه عاشقی درته بيان کړمه

ژوند که سمول په نصیحت غواړي
 حال به د مرګي درته بیان کړمه

د غرب یو نزاګت که متاثره کړي
 اخلاق به نبوي درته بیان کړمه

درد که دې بیخي له زغم نه ووتي
 حکمت به الهي درته بیان کړمه

که غواړي چي د ژمن په رازو پوهه سی
 بیابه شاعري درته بیان کړمه

● ● ●

تاته کړي مي د مینې سجده وه
 هیره کړی مي د رب سره رشته وه

زه زه نه وم ستا په حسن مي قسم دي
ستا وينتانه چي ستا په مخ باندي ايله وه

ستا خبري موسيقي وه او ثواب و
بي ستا آواز ه په غوږو مي روح كنه وه

ستا ديدن مي د ناروغ وجود درمل و
چي ته نه وي په بدن مي زلزله وه

زه ژمن پوسوم خپل په تير بدو وختونو
ستا دوستي د ناکامۍ يو پيلامه وه

●●●

زما په وجود كې لكه ساه يې خو ته نه پوهيږي
هم ناروغي هم مي دوا يې خو ته نه پوهيږي

ستا په تنكيو پښو مټين يم ته خبره هم نه يې

ته مي د تورو شپو رڼا يې خو ته نه پوهيږي

د روح غوږونه مي معتاد دي اوس ستا د آواز
د ږندو سترگو مي بيڼا يې خو ته نه پوهيږي

خداي ته زاري فرياد ژړا کوم تل ستا لپاره
په هر لمانځه کي مي دعا يې خو ته نه پوهيږي

ما ژمن ته مه وايه چي ستا سره مي کړي وفا
دا حقيقت دي بي وفا يې خو ته نه پوهيږي

●●●

نن مي بيا زړه خپل په سترگو درته گوري
نن په شين اسمان باران راباندې اوري

خلک ټول به پخپل ځان باندې مټين کړي
که رانجه باندې هغه کړي سترگي توري

مطلب پرستو آشنایانو یم مات کړي
اوس ویریزمه د خپل د وجود له سیوری

که ستا دمینی د سپوږمۍ رڼا کمیري
خلیري به زما د مینی ستوری

ژمن اظهار دي هر غزل کې درته کړي
خو تا خوړلي دی د هر غزلي توري

●●●

ما په وعدو باندي وفا مگر خو تا ونکړل
ما حان قربان کړلو له تا خو تا خدا ونکړل

تا د یو څو پیسو لپاره خپل عزت لیلام کړ
تاخو د هغه قهار رب نه هم حیا ونکړل

زړه می اوس دومره بې سکون دي اندازه یې نسته
ما خو د غم سازو ته دا حلې نڅا ونکړل

که یی درواغ گني زما د عاشقی خبره
بیابه کافره یمه جانانه که ریښتا مي نکړل

ته خو مغروره وی پخپل جمال او حسن ډیره
حک په تلو دی ما هیڅکله ژړا ونکړل

ستا بيلتون کي داسي سوي مړ جسد ښکاريږي
تا په دې ژمن باندې پوښتنه بي پرواه ونکړل

...

درد به یې نو څه وي د مرگي نه به ډیر نه وي
مئین چي سي سړي نو د پخوا په څیر خو نه وي

د چا څهره یې دومره حافظه کي سي مدغمه

ولار که په لمانځه وي خو جانان به يې هير نه وي

ټول يې مخالف او رقيبانو په يو دم جوړ سي
که ټوله نړۍ چاڼ کړي خو دوستان به يې څوک نه وي

اوبنکي سي تمامي چي ديدن يوه ورځ نه وي
که وژاري بي حده خو گريوان به يې لوند نه وي

ژمن سپيڅلي عشق دي د خپل سر په بيه کړي
ژوندکه يې برباد شي خو خفگان به يې هيڅ نه وي

●●●

هم تصادف دی هم دخداي مداخله ده
ته چي ما باندي مئين سوي دا لويه معجزه ده

وجود می هم ستا په فراق باندي عادت سو
روح می هم ستا په غمو کي اموخته ده

تا خو پیژنم دوه مخې یې ملگري
سپيڅلتیا دي د درواغو اواز ده

چي سجده کي به زه ذکر د یار نکړم
ماته کړي مې څو ځلې دا توبه ده

چي جنت کي به هم تاسره اوسیرم
په دې فکر مې نیولي تل روژه ده

د دوزخ په لار روان یم و جنت ته
دغه لاره اوس چپه ده که راسته ده

چي د روح ږغ یې خاموش په څو لحظو کړي
دا منطق دي دا د روح یو فلسفه ده

خفه کيږي ستا په ناز نڅرو خبرو
ژمن جوړ کړي له خپل رب سره رسته ده

●●●

ستا قدمونه چی له کوڅې لاره
دسترگو دید مې درېسي لاره

چې یی د مینې ترانې ويلي
هغه مرغان له دې باغچې لاره

هغه ساعت باندې بي حسه ومه
هغه چی ليري له نږدې لاره

چې یې سل کاله ملنګي کړي وه
هغه سړي نن له کعبې لاره

چې مې د ژمن له بيلتانه خبر کړ

روح يې له تن په څو شيبې لاره

•••

ډک محفل سره زما اوس مينه نسته

ټول راغلي دي هغه ور پکي نسته

ما ډک کرل کتابونه خپل په وړانو احساساتو

قلم مي دومره وچ سو نور لیکه ور پکي نسته

هرڅومره چي يې خورمه خو اجل هيڅ نه راځي

د زهرو بوتل خلاص سو نور ترخه ور پکي نسته

اوس دومره بي مزي سو چي باور به دې نه کيږي

ژوند لاړي بي معنا سو نور خواږه ور پکي نسته

په اوړی مو هم ونه خوت ارمان د ژوندانه

ژمي هم بي خونده سو ساړه ورپکي نسته

دوي ته اسلام راغلی په زړونو کې رڼا سول
دا خلک دومره روڼ دي چې تیاره ورپکې نسته

د ژمن په بيلتانه کې تاوان دې کس دومره وکړي
ژوند يې داسې اور سو چې سکاره ورپکې نسته

پاي

د پر ډول پوښتني او غوښتني لپاره لاندي واټساف
شمېرې سره اړيکه ونيسئ:

Whatsapp:+93744405671

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English